

[Handelsministeren.]

steriet i dette øjemed skulle dispensere fra bestemmelserne i § 8 i lov nr. 145 af 23. maj 1958 om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde.

I henhold til denne bestemmelse fastsætter handelsministeren efter forhandling med indenrigsministeren, hvilke varer der må forhandles fra fast udsalgssted sammen med mælk og fløde. Begrænsningen af detailmejeriernes varesortiment er et hovedprincip i mælkeloven og stammer tilbage fra den første regulering af byernes mælkeforsyning i 1940. Princippet hvilede navnlig på konkurrencemæssige hensyn. Disse hensyn må ses på baggrund af, at mælkelovgivning i 1940 fratog en række handlende, herunder et stort antal købmænd, adgangen til at sælge mælk og fløde, hvorigennem der tilførtes de egentlige mælkeforretninger en omsætningsforøgelse med deraf følgende mulighed for nedsættelse af avancen. Samtidig blev detailmejeriernes varesortiment begrænset, således at disse ikke skulle kunne antage karakter af købmandsforretning.

Når det i § 8 udtales, at handelsministeren fastsætter, hvilke varer der må forhandles sammen med mælk og fløde, var det tanken at give handelsministeriet en beføjelse til at foretage justeringer af detailmælkehandlernes varesortiment, hvorimod det ikke var meningen, at bestemmelsen skulle anvendes til at fastsætte, at bestemte forretninger eller visse forretnings typer ikke skulle opfylde de varesortimentsbestemmelser, som gælder for de eksisterende mejeriudsalg.

En sådan fremgangsmåde ville være i strid med det specialhandelsprincip, der i 1958 blev bekræftet af folketinget ved vedtagelsen af mælkeloven, og den gældende

lov hindrer mig således i at give tilsagn om indførelse af en dispensationspraksis som ønsket af hr. Kai Møltke.

Det er utvivlsomt rigtigt som påpeget i spørgsmålet, at tiden er kommet til at smidiggøre de gældende regler for handel med mælk og fløde, når man ser på den udvikling, som har fundet sted på levnedsmiddeldistributionens område, og jeg finder det overordentlig betydningsfuldt, at daværende handelsminister Lars P. Jensen i 1965 nedsatte et mælkeudvalg til at undersøge mulighederne for en eventuel tilpasning af ordningen af mælkesalget til denne udvikling. Jeg har bragt i erfaring, at mælkeudvalget vil afgive betænkning om detailmælkehandelens forhold i løbet af nogle få måneder. Det ventes, at der i betænkningen vil fremkomme forskellige forslag angående fremtidens detailmælkehandel. Disse forslag vil formentlig alle indeholde muligheder for en udvidelse af den nuværende forhandlerkreds, således at jeg påregner i den kommende folketingssamling at kunne fremsætte forslag til ændring af mælkeloven i liberaliserende retning.

Med hensyn til spørgsmålet om ret for detailmælkehandelen til selv at vælge de billigste og bedst egnede leverandører så rejses der her et problem, der vedrører engroshandelen med mælk. Jeg har hertil sige, at engroshandelens tilrettelæggelse er overladt til de enkelte kommunalbestyrelser, og at der ikke i mælkeloven er hjemmel for handelsministeriet til administrativt at liberalisere engrosforsyningen. Spørgsmålet om en eventuel ændring af mælkelovens bestemmelser om engros-mælk-mælkehandelen vil blive taget op af mælkeudvalget, så snart betænkningen vedrørende detailhandelsproblemerne er afgivet.